

РЕШЕНИЕ

№ 1404

гр. София, 21.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 132 СЪСТАВ, в публично заседание на седми март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: МИРОСЛАВ Г. ГЕОРГИЕВ

при участието на секретаря ЕЛИ Б. БИНЕВА
като разгледа докладваното от МИРОСЛАВ Г. ГЕОРГИЕВ
Административно наказателно дело № 20231110216316 по описа за 2023
година

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по жалба на Б. Й. В. срещу електронен фиш /ЕФ/ серия К № 8104880 на СДВР, с който на основание чл. 189, ал. 4 вр. чл. 182, ал. 4 вр. ал. 1, т. 2 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/, за нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДвП, на жалбоподателя е наложено административно наказание „глоба” в размер на 100 лева.

С жалбата се твърди, че не са му известни характеристиките на нарушението, както и техническото средство, засякло скоростта. Сочи се, че липсва описание на нарушението, че е неясно кое нарушение е извършено повторно и това нарушава правото му на защита. Оспорва годността на техническото средство и счита, че ЕФ може да се издава само ако скоростта е установена със стационарно. Моли ЕФ да бъде отменен.

Жалбоподателят не изразява становище.

Наказващият орган, чрез пълномощник, в писмен вид оспорва по жалбата и моли ЕФ да бъде потвърден. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени и гласни доказателства, намира за установено следното:

ОТ ФАКТИЧЕСКА СТРАНА:

С ЕФ серия К № 5322186 на СДВР, влязъл в сила на 09.12.2022 г., на жалбоподателя било наложено административно наказание глоба в размер на 50 лева за нарушение на чл. 182, ал. 2 т. 2 вр. чл. 21, ал. 2 вр. ал. 1 ЗДвП.

Жалбоподателят е собственик на л.а. „Фолксваген Голф” с рег. № ***. На 30.08.2023г., в 19:06 ч. автомобилът се движел в гр. София, по бул. „Генерал Данаил Николаев” с посока на движение от бул. „Васил Левски” към ул. „Злетово“. До номер 10 бил заснет с автоматично техническо средство – преносима мобилна система за видеоконтрол „Cordon M2”, № MD1195, разположена на пътя. Системата заснела и записала скоростта, дата и час, както и регистрационния номер на автомобила. Била измерена скорост на движение 72 км./ч., която след приспадане на от 3 % възможна грешка била изчислена на 69 км./ч. Ограничението за скоростта на МПС било 50 км/ч. - за населено място. Бил изготвен снимков материал. На 20.09.2023г. срещу жалбоподателя бил издаден процесния ЕФ, който му бил връчен на 25.10.2023г. В 14 дневен срок от връчване на ЕФ, жалбоподателят не предоставил в СДВР писмена декларация с данни за това, че друго лице е управлявало автомобила и копие на свидетелството му за управление на моторно превозно средство.

-

ПО ДОКАЗАТЕЛСТВАТА:

Горната фактическа обстановка съдът възприе след анализ на събраните по делото гласни и писмени доказателства.

Номерът на заснетия автомобил се установява ксерокопията на изготвените снимки. Измерената скорост на същия е видна от снимковия материал, в който са посочени и измерените стойности.

От справката от ОПП-СДВР се установява собственикът на автомобила.

Приспадането на 3 % възможна грешка се установява от разпечатката с показания на измерената скорост.

От ксерокопието на ЕФ серия К № 5322186 на СДВР е видно, че е бил издаден срещу жалбоподателя за нарушение по чл. 182, ал. 2 т. 2 вр. чл. 21, ал. 2 вр. ал. 1 ЗДвП. На него е отбелязана датата на връчване и предвид справката от СДВР, е видно, че е влязъл в сила на 09.12.2022 г.

От преглед на вписан тип средство за измерване и решение за одобрение, представени от БИМ, е видно, че преносима мобилна система за видеоконтрол „Cordon M2” е одобрен тип средство за измерване с валидност до 13.06.2027 г. Видно от протокол от проверка № 020-СГ-ИСИС от 14.03.2023г. процесната система е била преминала последваща проверка с валидност една година. От схема на организация на движението се установява, че в процесния участък ограничението за скоростта на движение е 50 км./ч. – за населено място.

Събраният по делото доказателствен материал е безпротиворечив, поради което по - подробното му обсъждане е ненужно – това следва по арг. от чл. 305, ал. 3, изр. 2 НПК, която норма следва да намери приложение съгласно чл. 84 ЗАНН.

ОТ ПРАВНА СТРАНА:

Въз основа на извършена служебна проверка съдът счита, че при издаването на електронния фиш не са допуснати съществени процесуални нарушения.

Според мотивите на Решение на КС № 1/2012 г. по к. д. № 10/2011 г. „поставянето на технически средства, които автоматично да записват административни нарушения, трябва да се извършва по определена процедура и с оглед спазването на определени изисквания- арг. Чл. 32, ал. 2 от Конституцията. Никой не може да лиши гражданин от правото му да оспорва спазването на тези изисквания, щом са нарушени неговите права или засегнати законни интереси или пък въобще да оспори тяхната достоверност... Техническите средства за запис биха могли да създават висока степен на достоверност и да бъдат важно доказателствено средство и оттук да минимализират нагласата за оспорване, но не може да се приема за абсолютно, че те са безспорни. Чл. 189, ал. 4 ЗДвП определя, че при нарушение, установено и заснето с техническо средство, в отсъствието на контролен орган и на нарушител се издава електронен фиш за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. Електронният фиш съдържа данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката или мястото на доброволното ѝ заплащане. Образецът на електронния фиш се утвърждава от министъра на вътрешните работи. „Електронен фиш” е електронно изявление, записано върху хартиен, магнитен или друг носител, създадено чрез административно-информационна система въз основа на постъпили и обработени данни за нарушения от автоматизирани технически средства.

С оглед на изложеното, съдът приема, че ЕФ не се издава по начина, по който се издава НП и по дефиниция не носи подпис на издателя си, поради което въпросът за компетентността на определено лице не се поставя. В него следва да бъде отразена само структурата на МВР, на чиято територия е установено нарушението, което е сторено.

В този смисъл е и ТР № 1 26.02.2014 г. на ОСК на ВАС, според което: „Той се приравнява едновременно към АУАН и НП, но само по отношение на правното му действие (съгласно чл. 189, ал. 11 ЗДвП), не и по форма, съдържание, реквизити и процедура по издаване. От това следва, че изискванията за форма, съдържание, реквизити и ред за издаване на АУАН и НП, сравнително подробно регламентирани в ЗАНН, са неприложими по отношение на електронния фиш. Относно формата на електронния фиш следва да се приемат за задължителни само посочените в чл. 189, ал. 4, изр. 2 ЗДвП реквизити, поради което в електронния фиш не следва да се изписва името на издателя му и негов подпис, а само териториалната структура на МВР, на чиято територия е извършено нарушението”.

Предвид това, за ЕФ не се отнасят изискванията относно реквизитите в НП и, доколкото

законодателят не е предвидил изискване за дата на издаването му, то липсата ѝ не е процесуален порок. Посоченото в разпоредбата на чл.189, ал. 4, изр. 2 ЗДвП съдържание е интерпретирано в утвърдения от Министъра на вътрешните работи със Заповед № 13-305 от 04.02.2011 г. образец на ЕФ, в съответствие с изискването на чл. 189, ал. 4, изр. последно от ЗДвП. В оспорения ЕФ са налице в достатъчна степен изискуемите задължителни реквизити. Правната квалификация е правилна и адекватна на описанието на нарушението. Същото е описано ясно и точно със всички съставомерни факти. Посочени са времето и мястото на извършването му. Пределно ясно е, че се твърди, че деянието, за което е издаден ЕФ е извършено в условията на повторност, посочен е актът, който обуславя повторността и кога е влязъл в сила. В ЕФ е посочено и техническото средство, заснело автомобила. Неоснователно е възражението, че ЕФ може да се издава само ако скоростта е установена със стационарно средство.

По същество:

Съгласно чл. 21, ал. 1 ЗДвП при избиране скоростта на движение на водача на пътно превозно средство е забранено да превишава визираните в разпоредбата скорости в км/ч., в зависимост от вида МПС и от това дали същото се движи в населено, извън населено място или по автомагистрала. МПС от категории от В /автомобили, чиято допустима максимална маса не надвишава 3500 кг и броят на местата им за сядане, без мястото на водача, не превишава 8/, не трябва да превишават в рамките на населено място скоростта от 50 км./ч.

Когато са нарушени правилата относно максимално допустимата скорост за населено място, независимо дали тя следва от мястото на управление на МПС или от съответен знак, в случаите, когато тази скорост е превишена с от 11 до 20 км/ч., санкционната разпоредба на чл. 182, ал. 1, т. 2 ЗДвП, предвижда наказание „глоба” в размер на 50 лева.

От обективна страна е извършено нарушение на правилата за максимално допустимата скорост на движение при управление на МПС в населено място по смисъла на чл. 21, ал. 1 ЗДвП, тъй като процесният автомобил се е движел със скорост от 69 км./ч., при ограничение на скоростта от 50 км/ч. и е превишена максимално допустимата скорост с 19 км./ч.

Правилно е ангажирана отговорността на жалбоподателя за същото по реда на чл. 188, ал. 1 ЗДвП като собственик на автомобила, тъй като не е посочила, да е предоставила на друго лице автомобила и самото лице.

От субективна страна нарушаването на правилата за движение по пътищата е извършено от дееца при форма на вината пряк умисъл- съзнавал е общественотоопасния характер на деянието си, предвиждал е настъпването на обществено опасните последици и пряко е целял настъпването на същите.

Деянието е извършено при условията на повторност по смисъла на § 1, т. 33 от ДР на ЗДвП – „нарушение, извършено в едногодишен срок, а в случаите по [чл. 174, ал. 2](#) – в двегодишен срок, от влизането в сила на наказателното постановление, с което на нарушителя е наложено наказание за същото по вид нарушение, включително и когато първото наказание му е било наложено като нов водач”.

В конкретния случай деянието е извършено на 30.08.2023 г., а с влязъл в сила на 09.12.2022 г. ЕФ серия К № 5322186 на СДВР, жалбоподателят е бил наказан за нарушение на чл. 182, ал. 2 т. 2 вр. чл. 21, ал. 2 вр. ал. 1 ЗДвП.

-

ЗА ВИДА И РАЗМЕРА НА НАКАЗАНИЕТО:

Съгласно чл. 182, ал. 4 ЗДвП когато нарушението по ал. 1, т. 1 - 5, ал. 2 и ал. 3, т. 1 - 5 е повторно, наказанието е предвидената за съответното нарушение глоба в двоен размер. Предвиденото в чл. 182, ал. 1, т. 2 ЗДвП наказание е глоба в размер на 50 лева и правилно е наложен двойният му размер – 100 лева.

С оглед изложеното, съдът намира ЕФ за правилен и законосъобразен и, че следва да се потвърди.

ЗА РАЗНОСКИТЕ:

Тъй като наказващият орган бе представляван в съдебното производство от юрисконсулт, изготвил становище по жалбата, предвид изхода на делото и направеното искане, в полза на СДВР, следва да се присъди по реда на чл. 63д, ал. 4 ЗАНН юрисконсултско възнаграждение. Размерът на същото следва да се определи по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ вр. чл. 27е от Наредба за заплащането на правната помощ – в границите от 80 до 150 лева. Съдът намира, че той следва да е минимален, защото казусът е елементарен и от фактическа и от правна страна; налице са множество еднотипни дела от този вид, т.е. случаят не разкрива нищо ново, което да наложи някаква особена допълнителна подготовка; представителството на наказващия орган не е коствало особени усилия от фактическо и професионално естество, които да обуславят по-високо възнаграждение.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 9 вр. ал. 2, т. 5 ЗАНН, СЪДЪТ

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА електронен фиш серия К № 8104880 на СДВР.

ОСЪЖДА на основание 63д, ал. 4 ЗАНН Бождар Й. В. да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи сумата от 80 лева за юрисконсултско възнаграждение, както и в случай, че не изпълни доброволно в срок задължението за заплащане на присъденото възнаграждение, на основание чл. 190, ал. 2 НПК да заплати по 5 лева за служебно издаване на всеки брой изпълнителен лист в полза на бюджета на съдебната власт и по сметка на Софийски районен съд.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд – София - град в 14 - дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Софийски районен съд: _____